

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplíc n. B.

Z oslav Dne Československé lidové armády v Hranicích

Ročník XXVI.

ŘÍJEN 1980

SLAVÍME DEN ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ ARMÁDY

6. října si každoročně připomínáme slavné okamžiky bojů proti fašismu, kdy 1. československý armádní sbor v SSSR po boku Sovětské armády vystoupil v prostoru Dukly na území Československa a zahájil tak přímé osvobozování naší vlasti od nacistické okupace.

Do historie tato událost vstoupila jako Den Československé lidové armády. Dukla se stala symbolem internacionální osvobozovací mise Sovětské armády a bratrské pomoci Sovětského svazu českému a slovenskému lidu v jeho protifašistickém a národně osvobozovacím zápase. Současně se stala základní tradicí, v jejímž duchu příslušníci ČSLA přistupují k plnění svých povinností při obraně socialistické vlasti.

Také příslušníci hranické posádky vynakládají maximální úsilí, aby odkaz bojovníků od Dukly byl stále rozvíjen denní prací při upevňování bojové pohotovosti i v aktivním podílu vojáků na plnění úkolů volebního programu Národní fronty v podmínkách Hranic.

Již po řadu let všechny útvary naší posádky plní úkoly bojové a politické přípravy jen dobře a výtečně. Za těmito výsledky se skrývá obětavý a uvědomělý přístup velitelů a vojáků, kteří pod vedením stranických organizací bez ohledu na čas a pohodlí plní své vlastenecké poslání.

Přejeme našim vojákům k jejich svátku další úspěchy v plnění úkolů bojové a politické příprav i při výchově budovatelů a obránců naší vlasti a celého socialistického společenství.

Josef ŠIMEK,
tajemník Městského národního výboru v Hranicích

Akce připravované k oslavám Dne ČSLA v H r a n i c í c h — 1 9 8 0

- 2.—8. 10. 1980 Podle požadavků škol I. a II. cyklu budou uskutečněny besedy a filmová představení se zástupci útvarů ke Dni ČSLA.
4. 10. 1980 Okresní přebor Branně orientační automobilová soutěž X. ročník — „Moravskou branou“ pořádá SMK Svazarm — camp a Sigma k. p. Hranice. Prezence 7.30—8.30 hodin, start 9.30, vyhlášení výsledků 15.30—16.30 hod.
Ukázky bojové techniky a činnosti vojáků v kasárnách pro školní mládež v 9—13 hodin — na nástupištích útvarů v kasárnách.
MěstDPM ve spolupráci s MěstV Svazarmu a posádkou uskuteční branné a střelecké soutěže, ukázky branné činnosti.
6. 10. 1980 Slavnostní nástupy vojenských útvarů v kasárnách s přečtením rozkazu MNO, předání státních vyznamenání za účasti městských orgánů, patronátních závodů, JZD a škol.

Mužský pěvecký sbor MORAVAN v Hranicích

(Na okraj koncertu Akademického pěveckého sdružení Moravan 18. 10. 1980)

Mužský sbor APS Moravan uspořádal od osvobození v roce 1945 v Hranicích celkem osm koncertů, naposled k jubileu lidové školy umění v Hranicích 1974. Sbor patří mezi naše špičková amatérská tělesa a protože v tomto roce oslavuje 35 let obnovy své činnosti současně s osvobozením naší vlasti Sovětskou armádou, bude vhodné připomenout jisté skutečnosti.

Sbor vznikl v roce 1931 jako zájmový kroužek spolku brněnských akademiků MORAVAN. Tehdy šlo spíše o kolektiv vysokoškoláků zanícených pro zpěv než o těleso umělecké. U zrodu Moravanu stál nynější národní umělec prof. Josef Veselka. Sbor sice přímo nezaložil, ale dirigoval první veřejné vystoupení sboru, když jeho sbormistr onemocněl. Z náhradníka se stal řízením osudu mistr — a ne ledajaký. Oficiálně se Veselka představil veřejnosti v Brně samostatným koncertem 13. 3. 1934. Od tohoto dne se zařadil Moravan mezi sborová tělesa, která vážně usilovala o dobrou uměleckou úroveň reprodukce. V roce 1939 měl už Moravan za sebou řadu úspěšných vystoupení v Brně i po celé Moravě. Podnícen uznáním odborníků — zejména prof. Graciána Černušáka — ustavil se v roce 1939 jako stálé sborové těleso. Avšak tragický 17. listopad další práci sboru znemožnil. Sbor byl násilně umlčen, řada jeho členů prošla koncentračními tábory, několik jich tam zahynulo.

Vítězná umělecká éra sboru začala po osvobození na podzim 1945. Na jejím vrcholu stojí jmenování Josefa Veselky národním umělcem 1. 5. 1980, v době, kdy překročil 70. rok svého života. Za výsledky své práce s Moravem povolal jej nynější národní umělec Jiří Pauer jako sbormistra Pražského filharmonického sboru. S Moravem a Pražským filharmonickým sborem uskutečnil pak Veselka své představy o reprodukci sborového díla.

Tradice sborového zpěvu u nás je bohatá. Po iniciátorské práci pražského Hlaholu se Smetanovi, ustávají se další tělesa. Pokrok v reprodukčním umění znamená potom Pěvecké sdružení moravských učitelů s F. Vachem. Ke Křížkovskému, Smetanovi přibyl Janáček. V době, kdy odchází z PSMU Vach, začíná zrát Veselka. Vystudoval v Brně klasickou filologii, ale protože by se díky radikální školské reformě v roce 1948 s latinou neuzivil, rozšiřuje si aprobaci o hudební výchovu. Přechází na brněnskou konzervatoř (intonace) a sbormistruje Moravanu. A tak se mu stala hudba osudem podruhé. Poprvé, když musel odejít kvůli muzice z klasického gymnázia v Kroměříži na reálné. Měl už za sebou sedm tříd, ale gymnázia v roce 1928 přece nebyly ústavy na výuku muzikantů, nebo fotbalistů.

Katedra sborového zpěvu na Janáčkově akademii muzických umění v Brně a funkce hlavního sbormistra v ústavu České filharmonie byla místa, kde Veselka bohatě rozdal své mistrovství pedagogické i umělecké. Vytvořil školu, vychoval asi třicet sbormistrů a hudebních vědců, a to nejen u nás — jeho jméno zná doslova celý muzikantský svět. Jeho žáci zastávají dnes významná místa v našem hudebním životě. Patří mezi ně prof. Lubomír Mátl, odchovanec Moravanu, jeho zástupce na JAMU v Brně i v ústavu České filharmonie v Praze a současný hlavní sbormistr Pěveckého sdružení moravských učitelů.

V čem spočívá Veselkův přínos v reprodukci sborových skladeb? Soustavným studiem děl renesanční polyfonie poznal, že tento styl je nejpřirozenější pro hudební řeč. Samostatná výrazová stránka jednotlivých hlasů tělesa, široko-deché frázování, rozsáhlá paleta dynamiky, čistota melodické intonace, pevná představa akordů a jejich harmonických funkcí. To vše promyslel a uplatnil při interpretaci sborové tvorby, zejména složitých kompozic vrcholných mistrovských sborů Janáčkových, jejichž polymelodická stavba je velmi příbuzná renesanční polyfonii. Veselka umí vést sbor tak, aby skladbu dozpíval v tó-

nině. Jednak má absolutní sluch, jednak skladbu zná tak dokonale, že už předem upozorňuje sborový hlas na autorovu modulaci. Stačí přece vědět, že cis a des není totéž. Na klavíru prosím ano, ale lidské hlasivky vytvoří tóny čistě absolutně. Proti nim je klavír nástroj stále nenaladěný. A renesanční polyfonie? Tu dnes — podníceny Moravem — zpívají všechny naše významné sbory, protože je to muzika nesmrtelná. Před Moravem se o to jen pokoušely.

Veselka oprostil umělecký výraz od nánosů deklamačních zvyklostí, které se praktikovaly v českém sborovém umění až od 50. let našeho věku. To za prvé. A za druhé: do Veselkovy doby žádný orchestrální dirigent nepokládal sbor za rovnocenného partnera. Veselka první na světě dokázal sbor vytáhnout na místo, které mu patří. Stačí dodat, že při generální zkoušce Wagnerova Lohegrina poslal šéf milánské opery La Scala Claudio Abbado Veselkův sbor po minutovém zpívání do šaten, zatím co ostatní zkoušeli. Veselka sám říká: „Co je větší kumšt, mít v ruce naladěný nástroj, před sebou na pultu noty a hrát, anebo mít v ruce noty a užívat jako nástroje vlastních hlasivek? Uvědomil si vůbec někdo, kolik psychických vlivů působí na zpěváka a tím i na jeho nástroj v krku?“ Anebo odváží se někdo na světě koncertně provést Salamounovu Píseň písní jak ji zhudebnil nesmrtelný Palestrina — dílo, které potom nahrál na dvě dlouhohrající desky? Veselka to s Pražským filharmonickým sborem v italské Perugii dokázal.

Veselka zůstal uměleckým vedoucím Moravanu. K Moravanu se vždy znovu vracel, radil, vybíral, doporučoval díla, část programu navrhoval a dirigoval. Svě jakési dědictví v Moravanu odkázal jednomu ze svých nejstarších žáků, prof. brněnské konzervatoře Janu Řezníčkovi. Ten je dnes prvním sbormistrem sboru. A vedle Řezníčka roste Veselkův synovec ing. Antonín Veselka, druhý sbormistr Moravanu, který vede v Uherském Brodě velký a významný smíšený sbor Dvořák.

Po stránce politickoorganizační řídí APS Moravan Český výbor odborového svazu pracovníků školství a vědy v Praze. Sbor se dvakrát (1978, 1980) zúčastnil soutěže angažované tvorby Písně přátelství a v závěrečném kole soutěže na Kladně získal pokaždé 1. místo ve své kategorii.

Na letošním říjnovém koncertě Moravanu v Hranicích je zastoupena tvorba ruských a sovětských autorů [Čajkovskij, Falik, Buglaj], angažovaná tvorba našich mladých autorů (Milan Slimáček, Petr Řezníček) díla brněnského autora — jubilanta Zdeňka Blažka, častého hosta v Teplicích n. B., díla renesančního polyfoniků [da Vittoria, Pekiell, Gallus], nár. umělce Eugena Suchoně, Leoše Janáčka a národní písně.

Alois Hanzlíček,
předseda APS Moravan

OSLAVY 60 LET ČESKÉ LESNICKÉ ŠKOLY V HRANICÍCH

V posledních srpnových dnech žily Hranice ve znamení zelených uniforem lesáků, absolventů střední lesnické technické školy, která jako jediná toho druhu na Moravě vzpomínala 60. výročí zahájení vyučování v mateřském jazyce žáků. K tomuto významnému jubileu se uskutečnilo několik slavnostních akcí za účasti předních představitelů politického, veřejného a kulturního života.

Už 28. srpna 1980 byla v malém sále Jednotného klubu pracujících zahájena výstava „60 let české lesnické školy“. Mezi četnými zajímavými, mnohdy už historickými exponáty převládala tabula absolventů od počátku české školy, soubor učebnic a skript, zpracované bývalými profesory školy, doklady o sou-

časné publikační, literární a umělecké činnosti profesorů a žáků, zvýrazněn byl význam školního polesí Valšovice. Mnohá čestná uznání i diplomy i ceny ze soutěží a sportovních utkání dokládaly dřívější i nynější úspěchy školy i jejich žáků. Výstava tak ve zkratce vhodně seznamovala návštěvníky s životem a významem školy.

Při slavnostním zahájení uvedlo duo lesních rohů, uč. Stanislav Borek a Jana Kavanová skladbu G. F. Händela, prof. Karel Máca v zahajovacím projevu vzpomněl vzniku a historie školy, vyzvedl práci prvního ředitele Františka Matějky, úsilí ředitele ing. Oldřicha Holinky o modernizaci školy a zejména rozvoj školy a úspěchy školního polesí v současném období za vedení ředitele ing. Jiřího Sumary.

Vývrcholením oslav bylo **slavnostní zasedání** v hranické sokolovně v sobotu 30. srpna za účasti předních činitelů politického a hospodářského života a mnohých absolventů.

V slavnostním obsáhlém projevu **ředitel školy ing. Jiří Sumara** vzpomněl dlouholeté tradice lesnického školství v Hranicích, zřízení české lesnické školy před 60 lety označil za kvalitativní zvrát v její historii. Nová česká škola našla v Hranicích velmi výhodné podmínky v plně vyhovující budově, arboretu, k němuž zásluhou prvního českého ředitele Fr. Matějky bylo při provádění pozemkové reformy získáno školní polesí, a vychovávala dobré odborníky pro lesní praxi.

Po kalvárii, kterou škola prošla za nacistické okupace a druhé světové války, kdy byla i dočasně jako česká zrušena a kdy se řada absolventů zapojila do odboje proti fašismu, nastala po osvobození Československa Sovětskou armádou zcela nová situace. V této souvislosti ředitel ing. Jiří Sumara vyzvedl zvláště podporu, kterou zejména po únoru 1948 poskytl škole tehdejší OV KSČ v Hranicích. O angažované práci školy v současném období podal ředitel ing. Jiří Sumara přesvědčivé doklady, když hovořil o výsledcích politickovýchovné a odborné práce, světonázorové výchovy, o činnosti SSM, o veřejně prospěšné činnosti, jež jen za uplynulých deset let představuje na 150 tisíc brigádnických hodin, o úspěších ve sportu, zájmové umělecké činnosti a o úseku ve společenském životě města. Ke kladným výsledkům výchovné práce patří rovněž malá absence žáků, dobré chování, účast pedagogického sboru na procesu inovace obsahu učiva, soustavné uplatňování audiovizuální techniky i mimořádně kladné výsledky školního polesí. O oddaném vztahu absolventů ke zvolenému náročnému povolání svědčí, že naprostá většina z nich zůstává lesnictví věrná a uplatňuje se dobře v podnicích státních i vojenských lesů. V závěru vyzvedl dobrou spolupráci s lesními podniky, s lesnickou fakultou Vysoké školy zemědělské v Brně a dalšími odbornými institucemi.

Přítomný **ministr lesního a vodního hospodářství ing. Ladislav Hružík** ve svém vystoupení blahopřál škole k jubileu a zdůraznil, že ze školy vyšla řada lesníků, kteří tvoří základní kádr pracovníků největších a předních lesních podniků na Moravě, které dobře plní úkoly šestého pětiletého plánu. Nastínil zvýšené úkoly v lesnictví, z nichž vyplývají i vyšší nároky na lesnické školy, jimž přislíbil podporu ministerstva při materiálovém i kádrovém vybavení. Vyzvedl význam lesů pro naše národní hospodářství a pro život společnosti, zdůraznil nutnost cílevědomé práce pro jejich rozvoj a z toho vyplývající požadavek vysoké kvality lesnického školství.

PhDr. Karel Čepička, CSc., náměstek ministra školství ČSR přiřadil výročí hranické školy k významným výročím roku, vzpomněl příznivého průběhu obsahové přestavby našeho školství. Vyslovil dík ministerstvu lesního a vodního hospodářství ČSR a pedagogickému sboru školy za vytváření optimálních podmínek pro úzký styk školy s praxí, vyzdvihl výsledky školy a školního polesí, jež byly právem nedávno oceněny diplomem federální vlády a ÚRO.

Vedoucí odboru školství SmKNV ing. Aleš Menšík, CSc., zdůraznil důležitost odborného lesnického vzdělání pro splnění zvýšených požadavků na ochranu lesů a životního prostředí a odevzdal ředitelství školy a vedení školního polesí **čestné uznání Severomoravského KNV**. Další čestná uznání odboru školství SmKNV převzali z jeho rukou pracovníci školy **ing. Vladimír Foltánek, prof. Svatava Korbová a ing. Vladimír Šmíd**.

Tajemnice OV KSČ Eva Mateřánková ocenila práci školy pro přípravu odborných pracovníků pro naše lesy, jež nelze ničím nahradit. Zvlášť vyzvedla výsledky období boje za socialistický charakter školy, vysokou úroveň odborné přípravy absolventů, účast pedagogů na politickém životě v okrese a zejména práci všech komunistů i odborářů a členů SSM.

Místopředseda MěstNV Drahomír Ohera uvítal všechny účastníky zasedání v městě Hranicích, vyzvedl podíl školy na tvorbě životního prostředí a spolu s **předsedou MěstV KSČ Václavem Dohmalem** odevzdal škole **čestné uznání rady MěstNV a MěstV KSČ**.

Jméno podniků státních a vojenských lesů blahopřál škole k výročí **podnikový ředitel Jihomoravských státních lesů František Havlíček**, za všechny lesterské střední lesnické technické školy v ČSSR tlumočil blahopřání **Imrich Lipovský, ředitel družební SLTŠ v Prešově** a odevzdal řediteli školy ing. Jiřímu Sumarovi jako projev družby obraz panoramatu Vysokých Tater. Za hranické střední školy pronesl zdravici **ředitel střední průmyslové školy Oldřich Kohout** a připomněl mimo jiné, že hranická lesnická škola byla po osvobození místem vzniku dřevařské školy, jež je nyní oborem střední průmyslové školy v Hranicích.

V dalším průběhu zasedání převzali pracovníci i absolventi školy četná vyznamenání:

Vyznamenání „**Vynikající pracovník podniku**“ od ředitelství podniku Jihomoravské státní lesy obdrželi:

ing. Lubomír Blahota, ing. Vladimír Círka, ing. Lubomír Dohnal, ing. Ladislav Háb, ing. Jan Jaroš, ing. Zdeněk Kadlus CSc., ing. Jiří Michálek, ing. Stanislav Musil, ing. Zdeněk Petr in memoriam, ing. Josef Podivín in memoriam, ing. Vladimír Pražák, ing. Vojtěch Richtár, CSc., ing. dr. Slavoj Svoboda, Miloš Vysocký.

Vyznamenání „**Nejlepší pracovník podniku**“ od ředitelství podniku Severomoravské státní lesy obdrželi:

ing. Karel Záborec, ing. Svatopluk Zbrůž, ing. Miroslav Hejl, ing. Leopold Navrátil, ing. Marie Domesová, Břetislav Heger, Vladimír Bělík in memoriam, ing. Jaromír Lajmar, Jan Slad, Arnošt Wildner, ing. František Zavadil, Ladislav Mlčák, Anna Voldánová a ředitel ing. Jiří Sumara.

Pamětní plaketu lesnické technické školy „Za zásluhy“ od sdružení absolventů a ředitelství školy obdrželi „in memoriam“:

Vladimír Bělík, Václav Barteček, Markéta Braunsteinová, ing. František Fric, ing. Vladimír Hendrych, ing. Oldřich Holinka, František Hošák, Jan Hrachovec, Rudolf Kadlčík, ing. Karel Marek, František Matějka, ing. Oldřich Pacák, Josef Padalík, ing. Josef Podivín, Rostislav Vavřina, Karel Navrátil, Augustin Opluštil a Jan Šafář.

Dále byla tato pamětní plaketa udělena 145 žijícím pracovníkům a absolventům školy.

Na závěr **čestné uznání ředitele školy a místního výboru ROH** obdrželi: **pracovníci školního polesí** Ladislav Mlčák, Josef Gadas, Anna Voldánová, Ja-

roslav Mlčák, Miroslava Kočajnarová, Bedřich Navrátil, Jan Švec, Adolfa Ryšková a M. Hošťálková.

pracovnice školní stravovny a provozní zaměstnanci školy:

Eva Mikulcová, Marie Malátková, Marie Maděryčová, Jarmila Trochtová, Vlasta Pírková, Marie Klvaňová, František Hanic, Alena Zolotěnková.

Pedagogičtí a administrativní pracovníci školy:

ing. Miroslav Hejl, ing. Lubomír Dohnal, ing. Marie Domesová, Antonín Janásek, ing. Libor Janovský, ing. Jan Jaroš, prof. Karel Sargánek, prof. Jiří Vala, ing. Miroslav Škapa, Josef Vítek, Ladislav Koďousek, Alena Adamcová, Olga Kabilková.

V závěru zasedání účastníci schválili text **zdravice** ministerstvu školství ČSR, ministerstvu lesního a vodního hospodářství ČSR, odboru školství SmKNV a OV KSC.

60. výročí české lesnické školy a městu Hranicím byl také věnován **slavnostní kulturní večer**, na kterém 30. srpna 1980 vystoupili přední umělci Národního divadla v Praze, **zasl. umělkyně a laureátka státní ceny Kl. Gottwalda Naděžda Kniplová**, jež v Hranicích prožila dětství a dobu studia, **národní umělec Eduard Haken a zasl. umělec Jiří Zahradníček**. Za klavírního doprovodu dirigenta Přemysla Charváta přednesli bohatý program, složený z ukázek písňové tvorby našich autorů a známých a oblíbených árií z oper B. Smetany, A. Dvořáka, G. Bizeta, P. Mascagniho, G. Rossiniho, G. Pucciniho, G. Verdiho aj.

Druhá část večera byla vyplněna vystoupením **dechového orchestru Jednotného klubu pracujících za řízení dirigenta Josefa Slimáčka**. Hranická veřejnost ocenila tento vysoce hodnotný kulturní čin hranických lesáků hojnou návštěvou, srdečným přijetím všech účinkujících a vyjádřila jim své uznání za neobyčejný umělecký zážitek vděčným potleskem.

K slavnosti bylo vydáno také zvláštní číslo školního časopisu zvaného „**Kulturní občasník**“ s důkladným vylíčením historie i současnosti školy z pera ing. Vlad. Foltánka a dalších pracovníků školy. L. Novotný

Nová umělecká díla v lázních Teplicích nad Bečvou

Krásné prostředí lázní Teplic nad Bečvou bylo letos v létě obohaceno o **dvě nová umělecká díla**. V blízkém sousedství vstupu na nový most na levém břehu Bečvy v zeleném koberci trávníku do okolí svítí plastika „**Ležící žena**“. Vystoupíme-li k léčebně Moravan, spatříme na okraji bazénku další kamennou světlou postavu „**Sedící ženu**“. Obě díla, vytvořená ze severočeského pískovce, promlouvají měkkými, jen v obrysech naznačenými liniemi ženských postav. Detaily ustupují, divák vnímá ve zkratce, téměř v abstrakci obrysy ženských těl.

Autorem obou nových plastik je **akad. sochař Vincenc Havel**, v jehož tvorbě žena zaujímá rozhodující místo. Nejen v jeho dílně, ale i v jeho skicářích převládají měkké linie a zaoblené ženské těl, jako by umělec chtěl potvrdit myšlenku básníka Jaroslava Seiferta, vyjádřenou veršem: „... jeť krása ženy v oválu...“ Sochař Vincenc Havel dovede pomocí pevného materiálu — kame- ne vyjádřit křehký půvab dívčího mládí i plné tvary zralého ženství, pozname- naného mateřstvím.

Akad. sochař Vincenc Havel se narodil 5. dubna 1906 v Křtinách u Brna jako syn malíře pokojů. Na Vysoké umělecko-průmyslové škole v Praze byl v letech 1923—1927 žákem známého sochaře prof. Josefa Mařatky a prof. Karla Štipla. Po studijní cestě po Itálii konal vojenskou službu v Opavě a v tomto městě se také od roku 1928 trvale usadil. Dobu druhé světové války strávil v Brně, od roku 1947 po návratu na Opavsko má trvalé sídlo v Hradci nad Moravicí.

Vedle častého ztvárnění ženského těla zaujímá v jeho díle významné místo **portrétní tvorba a monumentální sochařství pomníkův**. Z významných pomní- ků, jež akad. sochař Vincenc Havel vytvořil, můžeme uvést pomníky prezidenta Klementa Gottwalda v Opavě a Dědicích u Vyškova, pomník B. Smetany v Krno- vě, památník osvobození v Bílovci, fontánu se sochou Opavie v Opavě, bustu Fr. Palackého ve Fulneku, bustu L. v. Beethovena v zámeckém parku v Hradci nad Moravicí aj. Mimo to vytvořil akademický sochař Vincenc Havel náhrobní pomníky, je autorem plastické a sgrafitové výzdoby na některých veřejných budovách v Opavě, Karvině, Havířově, Bílovci, vytvořil několik uměleckých plaket.

S jeho díly se mohla veřejnost seznámit na četných výstavách výtvarného umění. Vedle výtvarné činnosti zaujímá v životě akad. sochaře Vincence Havla výrazné místo také hudba.

Nové plastiky v lázních Teplicích nad Bečvou jsou tedy charakteristickou ukázkou tvorby umělce z našeho kraje, v jehož díle zaujímá žena přední a pod- statné místo.

L. Novotný

Literatura:

Jar. Svoboda: Vincenc Havel, Žena v sochařově díle, Opava 1967.

Z kulturní minulosti města Hranic

Bohumír I n d r a

MALÍŘ JAN STEINER A JEHO VZTAHY K HRANICÍM

Proslulý pozdně barokní malíř Jan Nepomuk Steiner, stojící již na prahu klasicismu, v mužných letech komorní a dvorní malíř císařského dvora ve Vídni, není sice hranickým rodákem, za něhož bývá často označován (uvádí to mylně také informační tabule o umělecké výzdobě farního kostela v Hranicích, umístěná u vchodu), **pobýval však a pracoval v mladších letech často a dlouho u svého staršího bratra, který měl v Hranicích lékárnu**. Steiner namaloval v Hranicích nejen pět oltářních obrazů, zdobících dosud farní kostel, ale i další oltářní obrazy pro některé kostely severovýchodní Moravy a pořídil tu více portrétů hranických měšťanů, kněží a jiných osobností.

Jeho bratr, František Steiner, nar. 1716, syn jihlavského měšťana Benedikta Steinera, se přiznal do Hranic jako lékárník roku 1755. Vzal si za ženu mla- dičkou 22letou vdovu Barboru po bohatém měšťanu Janu Frantíkovi, jemuž patřil na náměstí nárožní právovárečný dům čp. 119. V tomto domě, který připadl vdově, si Steiner zařídil **městskou lékárnou**. Dům byl mu však připsán až v roce 1766, kdy jej koupil v licitaci. **Měšťan Frantík koupil tento dům roku 1710 a doplatil si jej roku 1747**. Do historie města se zapsal tím, že **dal roku 1731 postavit** na svém poli v blízkosti dnešní nemocnice **kamennou sochu P. Marie Dubské s Jezulátkem, pozoruhodnou lidovým pojetím a českým nápisem na podstavci sochy**. Socha byla **poslední zastavením popravnic průvodů a od-**

souzeence k smrti, vedeného z města Horní branbu ke zděnému popravisti se šibenici, stojícího nedaleko sochy na mírném návrší při pozdější císařské silnici do Běloutína. Zděné popravisti s šibenici bylo zrušeno a zbořeno roku 1784 za císaře Josefa II. Kamenná socha neznámého kameníka-sochaře, stojící mezi čtyřmi lipami na okraji nového městského sídliště, je značně zvětralá a poškozená a potřebuje nezbytně odbornou konzervaci.

Hranický lékárník František Steiner měl z manželství 8 dětí, 4 z nich zemřely však již v útlém věku. Také jejich matka, Barbora Steinerová zemřela již roku 1770 ve věku 37 let brzy po porodu dcery a téhož roku — 18. října — zemřel i její manžel lékárník Steiner ve věku 54 let. Zanechal čtyři sirotky ve stáří od 3 do 11 let. Dům čp. 119 pozůstalý po Steinerovi koupil roku 1773 za hotové složených 1155 zl. poručník sirotků měšťana Jana Frantíka pro jeho syna z prvního manželství Jana Frantíka, který pak roku 1785 dům pronajal pro umístění nově zřízené poštovní stanice v Hranicích, jež tu pak setrvala do roku 1820. O osudu Steinerových čtyř synů mnoho nevíme. Patrně zůstali v Hranicích a byli vychováváni u příbuzných matčiných, protože nejstarší z nich Ignác Josef Antonín Steiner, nar. 1759, byl roku 1792 poštovním písařem hranické pošty v otcovském domě, nejmladší syn Alois, nar. 1767, sloužil roku 1788 jako voják s hranickým Josefem Gallašem, který byl tehdy lékařem gen. štábu v Uhrách za války s Turky, mladý Steiner zemřel však mlád v Petrovaradině. Je však také možné, že se výchovy mladších sirotků Steinerových ujal jejich strýc, dvorní malíř Jan Steiner, který měl jistě zájem o osud sirotků svého bratra, které dobře znal z pobytů u něho v Hranicích.

Návštěvy a pobyty malíře Jana Steinera u jeho bratra v Hranicích spadají do let 1755—1770, kdy tu František Steiner měl lékárnu, a snad i do let pozdějších, kdy navštěvoval synovce, vychovávané v Hranicích. Jan Steiner, nar. 19. 5. 1725 v Jihlavě, byl o deset let mladší svého bratra a za pobytu v Hranicích měl již 30 až 45 let. Stejně jako mladý Gallaš měl se věnovat kněžskému povolání, od mládí jevil však sklon k malování. V Jihlavě poznal dílo proslulého jezuitského malíře Ignáce Raaba, od něhož získal i první základy malířského umění, později pracoval a zdokonaloval se po řadu let v Benátkách a v Římě, kde obdržel první cenu při veřejných zkouškách a stal se skutečným mistrem, ovlivněným novými myšlenkami a směry. Po návratu na Moravu namaloval mnoho líbezných portrétů a oltářních obrazů do moravských kostelů hlavně na Jihlavsku a Brněnsku. J. H. A. Gallaš vzpomíná ve svém rukopisném díle „Zbor umělosti moravské“ (chovaném dříve v hranickém muzeu, neověřeno po roce 1948), že jednou ze starších prací Steinerových byl také obraz **Všech svatých pro farní kostel ve Frýdku, který maloval v Hranicích u svého bratra lékárníka**. Osud tohoto obrazu dnes není znám. V Hranicích namaloval Steiner podle Gallaše i řadu portrétů hranických měšťanů a jiných osobností z města a okolí. Koncem padesátých let byl Steiner, známý již jako vynikající portrétista a figurální malíř, povolán ke dvoru do Vídně a dosáhl za své obrazy, které zde namaloval, titul dvorního malíře a člena akademie výtvarných umění. Po vystavění nového farního kostela na náměstí v Hranicích, jehož stavba byla dokončena roku 1763, bylo Steinerovi svěřeno vymalovat oltářní obrazy obou zadních oltářů, a to „Úzkost Kristova na hoře Olivetské“ a nad ním menší obraz **Kajícího Davida**, a páteho oltáře s **obrazem Jana Nepomuckého a menšího obrazu Kateřiny Sienské**. Za obrazy čtvrtého oltáře zaplatil měšťan Ignác Tambor Steinerovi 100 zl. rýnských, stejnou částku dostal i za další obrazy od měšťana Jana Šena. Steiner namaloval také obraz nad křtitelnicí „**Křest Krista v řece Jordánu**.“ Malbu obrazu hlavního oltáře „Stětí Jana Křtitele“ a bočního oltáře Umírajícího sv. Josefa, provedl již dříve na doporučení brněnského architekta a stavitele hranického kostela Frant. Ant. Grimma brněnský malíř Jan Stern, též malbu bočního oltáře „Rodina Kristova“ provedl olomoucký malíř Jan Pilz. Malíř Jan Steiner zemřel ve Vídni 21. 11. 1793 ve věku 68 let.

Štukové sochy obou zadních oltářů s obrazy Steinerovými provedl za 260 zl. proslulý hranický sochař Václav Böhm, absolvent vídeňské akademie umění, dříve žák hranického sochaře a řezbáře Františka Gallaše, zemřelý později v Polsku.

J. H. A. Gallaš znal dobře dílo Steinerovo a zasloužil se o záchranu jeho obrazů v Hranicích. Otec Gallašův, řezbář a sochař František Gallaš byl v úzkém přátelském vztahu k hranickému lékárníku Františku Steinerovi a jeho rodině. Steiner byl Gallašovi kmotrem při křtu tří jeho dcer narozených roku 1762, 1764 a 1767. Gallaš vzpomíná, že jeho otec pracoval jako řezbář mnoho pro Steinera, také on sám jako malý chlapec prý vyřezával pro Steinera ptáky „do kastlíků“. Není proto divu, že když v roce 1778 mladý Gallaš proti vůli otce opustil kněžská studia v Olomouci, aby se věnoval malířství a zdokonalil se v něm ve Vídni a v Itálii, chtěl se učit malířství ve Vídni u malíře Steinera a navštěvovat přitom akademii. Aby toho dosáhl, vyžádal si otec Gallašův od Steinerových příbuzných v Hranicích, rektora farní školy Benedikta Kellera a měšťana Jana Šena přímluvu a doporučení, aby Steiner přijal mladého Gallaše do učení. Steiner však už měl Scholára a proto Gallaše do učení nepřijal. I když to byla jedna z hlavních příčin, že mladý Gallaš byl pak nucen pro bídu, kterou se ve Vídni protloukal malováním pokojů a kondicemi, opustil malířskou dráhu a pohlíbt sen o studiu na malířské akademii, zůstal vždy velkým ctitelem Steinerova umění. Po předčasném svém penzionování pro částečné oslepnutí a návratu do Hranic roku 1791, kdy se začal opět zabývat malířstvím a literární činností, oživil se i jeho zájem o umělecké památky a díla v Hranicích a okolí. Vzpomíná, že v jeho přítomnosti nabízel jednou jeden cizinec, cestující poštou při zastávce v Hranicích za Steinerův obraz „Úzkost Kristova na hoře Olivetské“ nejprve 800 zl., později 1000 zl. Když proto ve dvacátých letech 19. století bylo usilováno a prosazováno se souhlasem faráře přemalování zatemnělých obrazů Steinerových a Sternových v hranickém kostele, postavil se Gallaš energicky proti tomu a dosáhl písemnou stížností a odborným posudkem u zemského gubernia v Brně, že přemalba hodnotných uměleckých oltářních obrazů hranického kostela byla zakázána. Tímto zásahem zjednal si Gallaš mnoho nepřátel v Hranicích, uchránil však Steinerova i Sternova umělecká díla od zkázy. Všechny tyto obrazy byly restaurovány až v roce 1908 hranickým akademickým malířem a fotografem Ferdinandem Helsnerem, zasloužily by však odborné očistění a znovuoživení krásy barev a odbornou restauraci pod dohledem krajské státní památkové péče.

Gallaš znal a stýkal se za svého pobytu ve Vídni s malířem Steinerem a zejména s jeho dcerou Barborou (později proslulou malířkou, provdanou Kraf-tovou), která podle jeho svědectví byla velká umělkyně v malování. Gallaš všude na svých cestách vojenského lékaře si všímal uměleckých památek a zejména obrazů. Ve své rukopisné knize o výtvarných umělcích Moravy vzpomíná několika Steinerových obrazů, které viděl a obdivoval, zejména velký obraz „Koronování císaře Josefa II.“ ve velkém sále císařského paláce v Schönbrunnu, jiný mistrovský obraz Steinerův Karla Boromejského obdivoval ve vlašském kostele ve Vídni. V městě Tulln u Vídně opět viděl a poznal Steinerův obraz „Kamenování sv. Štěpána“ na hlavním oltáři kostela a obrazy čtyř evangelistů, malované jím už v pozdějších letech. Uvádím tyto obrazy jmenovitě, protože monografie díla Steinerova není dosud zpracována. Také v Hranicích bylo ještě v třicátých letech 19. století podle Gallašova svědectví několik Steinerových portrétů hranických měšťanů v měšťanských domácnostech, jež po smrti zobrazených zdědili příbuzní. Tak přítel Gallašův, měšťan František Rabel měl roku 1819 obraz zemřelého hranického měšťana Chrámska, malovaným Steinerem v Hranicích, který podle Gallaše pro svou životnost a krásu zasluhoval umístění v umělecké galerii. Také mnozí jiní měšťané měli v té době podle Gallaše ještě Steinerovy obrazy — portréty, ale málo prý si jich vážili.

Je možné, že některé z těchto Steinerových hranických portrétů se pro svou vynikající kvalitu dochovaly podnes v Hranicích, resp. se dostaly později do městského muzea, galerií nebo do sbírek sběratelů obrazů. Obraz měšťana Chrámka představoval nepochybně měšťana a městského syndika Karla Chrámka, zemřelého roku 1765 ve věku 71 let nebo soukenického mistra a měšťana Antonína Chrámka, zemřelého roku 1767 ve věku 75 let, a byl malován Steinerem v Hranicích v letech 1755–1760. Bude úkolem pracovníků státní památkové péče a vlastivědného muzea v Přerově, spravujícího městské muzeum v Hranicích, ověřit při odborném soupisu obrazového materiálu hranického muzea a podobně Gallašova svědectví, pokusit se zjistit osudy Steinerových obrazů v Hranicích, případně je zachránit pro obrazovou galerii hranického muzea.

Prameny:

Gallašovy rkp. Vlastní biografie, Zbor umělosti moravské, Upamatování na moje krevní a jiné přátele, na moje dobrodince a známé. Matriky a gruntovní knihy města Hranic.

Tomáše Jordána „Kniha o vodách hojitedlných...“

Před čtyřmi sty lety, **24. srpna 1580**, dopsal zemský lékař Markrabství moravského v Brně **Tomáš Jordán z Klauzenburku „Knihu o vodách hojitedlných neb Teplících moravských“**, na které pracoval deset let. Je to první podrobné dílo o léčivých pramenech na Moravě. Jeho autor, Tomáš Jordán, na svou dobu velmi vzdělaný lékař, pocházel z nynější rumunské Kluze, žil v letech 1539–1586, po studiích ve Wittenberku v Německu, v Paříži a Montpellieru ve Francii, v Basileji a Curychu ve Švýcarsku, v Padově, Bologni, Pise a Římě v Itálii působil v Brně, kde mimo jiné úspěšně rázným hygienickým zásahem likvidoval epidemii příjice. Z vlastního zájmu se věnoval průzkumu moravských léčivých pramenů. Procestoval celou zemi a ve své knize uvádí 12 „hojitedlných vod“, které tehdy na svých cestách našel. Provedl jejich první rozbor, uvedl jejich složení, vypočítal jejich léčivé účinky a vyjmenoval nemoci, pro jejichž léčbu byly podle jeho poznatků a podle zkušenosti místních obyvatel vhodné. Podle jeho popisu to byly většinou studánky, vyhledávané obyvateli z nejbližšího okolí. Jen ve Velkých Losinách u Šumperka a v Teplících u Hranic našel hojně navštěvované lázně s krytým bazénem a vanami, zařízené i ke koupání, s ubytovacím hostincem, takže je můžeme právem považovat za nejstarší lázně na Moravě. Při popisu Teplíc vyzvedl jejich krásnou polohu a půvabné okolí, o Hranicích se s uznáním vyjadřuje jako o krásném městě, jako přírodní zvláštnost v jejich blízkosti popsal hroznou propast s bezedným jezírkem. Ze severomoravských léčivých vod Tomáš Jordán ve své knize ještě připomněl pramen v Bochoři u Přerova, ve Věrovanech u Tovačova a ve Slatinicích.

Kniha Tomáše Jordána, která vyšla česky a v roce 1586 také latinsky pro informaci ciziny, přispěla k rozšíření znalostí o moravských minerálních pramenech u nás i v zahraničí a je dodnes bohatým pramenem informací a zajímavým čtením o středověké balneologii. LN

Blahopřání

spoluobčanům, kteří se v měsíci říjnu dožívají:

75 let:

Jan Holenka, Nerudova 620
Anežka Křivová, Revoluční 741
Jarosl. Marušítková, Havlíčkova 1268
Alžběta Marková, Vrchlického 957
Emil Vymětal, Žižkova 165
Marie Ženožičková, Nerudova 1212
Adolfina Myšková, Hranická 16, Drahotuše
Julie Drexlerová, Novosady 397, Drahotuše.

80 let:

Svatopluk Janča, Žižkova 1257
Jan Románek, Zborovská 578/18
Richard Dokoupil, Trávnícká 195
Marie Šuláková, Sov. armády 1099
František Klvaňa, Drahotuše, Lipnická 43
Josef Klivar, Nádražní 225, Drahotuše
František Holub, Velká 42

85 let:

Karel Hanzlíček, Hviezdoslavova 1018
Hedvika Černá, Gottwaldovo nám. 23/18

Naším jubilantům přejeme do dalšího životního období dobré zdraví a hodně životní pohody.

Oblastní výstava poštovních známek

„MLADÍ POBEČVÍ HRANICE 1980“

Ve dnech 4.–12. října 1980 se stanou Hranice dostaveníčkem mladých filatelistů na výstavě poštovních známek „Mladí Pobečví Hranice 1980“.

Podnětem k uspořádání této přehlídky zájmové činnosti mladých se stala iniciativa **kroužku mladých filatelistů č. 57–45**, který vznikl jako výsledek zájmu mladých sběratelů poštovních známek v roce 1972. V době založení měl kroužek 14 evidovaných členů za vedení agilního člena výboru hranického klubu filatelistů **Aloise Jakubce**.

Počáteční potíže, plynoucí z nedostatku zkušeností a spojené s hledáním vhodného místa schůzek, byly překonány v roce 1974, když nad kroužkem převzal vedle Klubu filatelistů 07–19 druhý patronát **Městský dům pionýrů a mládeže v Hranicích**. Porozuměním ředitelky Jiriny Pospíšilové získal kroužek mladých nejen vhodné místnosti pro pravidelnou činnost, ale i ideovou záštitu a hmotnou podporu.

Kroužek od té doby vyvíjí pestrou a přitažlivou práci, jejíž náplní není pouhá výměna známek, ale **uvědomělá filatelistická činnost na několika úsecích**. Členové kroužku pravidelně soutěží na filatelistických olympiádách mládeže, Lubomír Dohnal, Petr Sehnoutka a Jana Jakubcová jako členové krajské delegace zastupovali Severomoravský kraj na národních i celostátních kongresech mladých filatelistů. Tradičně se členové kroužku vyjadřují v anketě deníku Mladá fronta o nejkrásnější poštovní známce roku, řada členů si dopisuje s mladými filatelisty v zahraničí, zvláště v SSSR a tím získává také nový materiál pro své sbírky.

Mezi členy kroužku je **osm nositelů odznaku odborné znalosti mladých filatelistů III. stupně**, Lubomír Dohnal a Petr Sehnoutka jsou nositeli téhož odznaku II. stupně, podmínky pro získání pionýrského odznaku odbornosti „sběratel-filatelista“ splnilo už 12 členů.

Velmi bohatá a úspěšná je účast hranických mladých filatelistů na výstavách poštovních známek. Od roku 1975, kdy po prvé získali hraniční mladí filatelisté tři bronzové medaile za angažované sbírky na krajské výstavě poštovních známek Lipník nad Bečvou 1975, se podíleli více než 60krát hodnotnými exponáty na soutěžních a propagačních výstavách a získali 32 medailí různého stupně. Nejvýraznějšího úspěchu dosáhl Lubomír Dohnal, jehož sbírka rakouských známek z let 1850—1918 byla na krajské filatelistické výstavě mládeže ve Valašském Meziříčí 1977 a na družební výstavě poštovních známek v Drážďanech v NDR oceněna pozlacenými medaillemi. Úspěšně a perspektivně sbírky vystavuje rovněž Petr Sehmoutka a Jana Jakubcová.

Hraniční mladí filatelisté pomáhají i našemu národnímu hospodářství sběrem odpadových surovin, jen za posledních pět let odvedli do sběru na čtyři tisíce kilogramů papíru a 2500 kg železa.

S výsledky zájmové umělecké činnosti a vhodného vyplňování volného času mladých filatelistů nejen z Hranic, ale z celé oblasti Pobečví, má veřejnost možnost se seznámit na současně výstavě poštovních známek „Mladí Pobečví HRANICE 80“, která proběhne ve dnech 4.—12. října 1980 v prostorách Městského domu pionýrů a mládeže v Hranicích.

Na výstavě bude na šedesát exponátů mladých filatelistů převážně z oblasti Pobečví, tj. z okresu přerovského, vsetínského a olomouckého, ale i některých vystavovatelů ze vzdálenějších míst. Vedle exponátů oceněných na dřívějších výstavách medaillemi a diplomy budou si návštěvníci moci prohlédnout i ukázky sbírek začínajících sběratelů.

Zástitu nad výstavou, pořádanou Svazem českých filatelistů jako součást oslav 35. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a 63. výročí VŘSR, převzal ONV, OV SSM a OOR v Přerově a MěstNV v Hranicích, v čestném výboru výstavy jsou čelní představitelé politického a veřejného života, podniků a závodů z okresního města i z Hranic v čele s RSDr. Františkem Novosadem, vedoucím tajemníkem OV KSČ v Přerově.

Slavnostní zahájení výstavy se uskuteční v sobotu 4. října v 10 hodin dopoledne. U příležitosti výstavy bude uspořádána výměnná schůzka sběratelů poštovních známek v neděli 12. října 1980 v době od 9 do 13 hodin v sále Jednotného klubu pracujících na náměstí Kl. Gottwalda v Hranicích. Téhož dne ve 14 hodin budou vystavovatelům odevzdány diplomy a ceny.

K výstavě připravilo federální ministerstvo spojů příležitostné razítko s textem:

„VÝSTAVA POŠTOVNÍCH ZNÁMEK MLADÍ POBEČVÍ HRANICE“.

Po dobu výstavy bude pošta Hranice i razítkovat podané zásilky tímto razítkem, ve dnech 4., 5., 11. a 12. října 1980 je zřízena poštovní přepážka přímo ve výstavních místnostech.

Výstava bude přístupna denně v době od 9 do 17 hodin, vstup je volný.

Organizační výbor výstavy v čele s předsedou Adolfem Koukalem, zasloužilým pracovníkem ve filatelii, vydal k výstavě také katalog, v němž předseda MěstNV v Hranicích Miloslav Pavelka podává přehled 35 let budování a rozvoje města Hranic, Alois Jakubec přináší pohled do historie a současnosti Kroužku mladých filatelistů 57—45 Hranice a Ludvík Novotný v článku „Hranice a Pobečví ve vztahu k poštovním známám“ poskytuje podklad pro uspořádání regionální námětové sbírky uvedené oblasti. Návštěvníci budou moci také získat jako samostatnou publikaci práci PhDr. Bohumíra Indry „Pošta v Hranicích 1785—1980“, která obsahuje nejen podrobné vylíčení téměř 200leté historie hranické pošty, ale i seznam a vyobrazení všech razítek na hranických poštách užívaných.

L. Novotný

ZEMŘELÍ OBČANÉ V SRPNU 1980

Marie Kopřivová, Valšovice 14	nar. 7. 6. 1912
Jan Pavlík, Olšovec 38	nar. 3. 2. 1904
Bohuslav Kellar, Zborovská 827	nar. 4. 8. 1906
Antonín Ličman, Hřbitovní 441	nar. 17. 1. 1912
Julie Paličková, Drahotuše, Lipnická 284	nar. 26. 1. 1897
Emilie Šatánková, Drahotuše, Novosady 128	nar. 26. 9. 1901
Ludmila Traubová, Drahotuše, Hranická 261	nar. 1. 5. 1894
Stanislav Pavelka, Drahotuše, Hranická 106	nar. 17. 10. 1922
Antonín Mlčák, Valšovice 9	nar. 5. 1. 1901
Josef Bortel, Zborovského 1308	nar. 27. 4. 1896
Marie Hlinská, Tyršova 600	nar. 20. 7. 1910

ČEST A VĚČNÁ PAMĚŤ ZEMŘELÝM SPOLUOBČANŮM!

Jednotný klub pracujících v Hranicích zahájí tři kursy

„POČÍTÁME NA ELEKTRONICKÝCH KALKULÁTORECH“

1. KURS pro žáky středních (základních škol) — kursové 50 korun.
2. KURS pro dospělé — kursové 100 korun.
3. KURS využití programovatelných kalkulátorů.

K dispozici budou učební texty, schválené Socialistickou akademií. Zájemci, hlase se v kanceláři JKP.

PROGRAMY JKP

Čtvrtek 2. října
učebna JKP Zahájení vyučování v kursech ANGLIČTINY

Úterý 7. října
učebna JKP Zahájení vyučování v kursech NĚMČINY

Pátek 10. října
sál JKP 19.30 Hudebně zábavný pořad, ve kterém vystoupí LENKA KOKOVÁ a skupina GES

Úterý 14. října „Kosmetika a úprava zevnějšku moderní ženy“
sál JKP 18.30 přednáška s praktickou ukázkou. Vstup volný.

Sobota 18. října XI. koncert KPH
sokolovna 19.30 v rámci oslav 63. výročí VŘSR
MORAVAN, akademické pěvecké sdružení

Pátek 31. října I. PRODLOUŽENÁ
sál HCV 18.30 lekce kursu společenského tance a chování

Předprodej vstupenek v kanceláři JKP.

AKCE KLUBU MLADÝCH

Středa 1. října ABRAXAS
sál JKP 19.00 koncert populární skupiny

Středa 15. října DISKOTÉKA
sál JKP 18.00 uvádí Jaroslav Vokurka

Středa 29. října DISKOTÉKA
sál JKP 18.00 uvádí Jaroslav Vokurka

Předprodej vstupenek na akce Klubu mladých v prodejně Suprafon.

AKCE V SYSTÉMU „KULTURA MLÁDEŽI“

Pondělí 6. října BUBÁCI
představení divadla Čtyřlístek

ř í j e n HUDBA A LIDOVÝ TANEC
výchovný koncert

VÝSTAVY

první polovina OKRESNÍ VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ
října — Drahotuše pořádá Okresní kulturní středisko Přerov, OB Drahotuše za
býv. obřadní sňh spolupráce OB — JKP Hranice. Vystaveny budou fotogra-
fické práce z okresní soutěže, která byla vyhlášena v rámci
okresního festivalu ZUČ.

PROGRAMY KIN

3. 10.—6. 10. STEPUIJÍCÍ STONOŽKA
Francouzský film o Venuši v bedně a třech mužích v ne-
bezpečí. Film je mládeži nepřístupný.

7. 10.—9. 10. POSLEDNÍ ANDĚLÉ
Italský film. Dramatický osud chlapce, který poznal cenu
života. Film je mládeži přístupný.

10. 10.—13. 10. OKUPACE V 26 OBRAZECH
Jugoslávský film. O třech kamarádech, které rozdělila válka.
Mládeži do 18 let nepřístupno.

14. 10.—16. 10. DIVOKÝM KURDISTANEM
Film NSR. Dobrodružný příběh z arabských pouští. V hlav-
ních rolích Lex Barker a Marie Versiniová. Film je mládeži
přístupný.

17. 10.—20. 10. BOBBY DEERFIELD
Film USA. AL Pacino a Merthe Kellerová v hlavní roli ro-
mantického příběhu na motivy románu E. M. Remarqua „Ne-
be nezná vyvolených“. Film je mládeži nepřístupný.

21. 10.—23. 10. ZKOUŠKA PILOTA PIRXE
Jen v 17 hodin Polský film. Záhadná posádka na palubě kosmické loďi smě-
řující k Saturnu. Film je mládeži přístupný.

21. 10.—23. 10. MUŽ V KAMIONU
Jen v 19.30 hodin Film USA. Vzrušující příběh ze současné Ameriky. Film je
mládeži nepřístupný.

24. 10.—27. 10. TEMNÉ SLUNCE
Český vědecko-fantastický film volně zpracovaný podle ro-
mánu Karla Čapka Krakatit. Film je mládeži nepřístupný.

28. 10. a 29. 10. ROBIN HOOD NEUMÍRÁ
Španělský film. Napínavý příběh o legendárním bojovníku za
svobodu a spravedlnost. Film je mládeži přístupný.

30. 10. ZLÝ DUCH TAJGY
Film SSSR. Napínavý příběh obestřený tajemstvím neznámé síly.

Jen pro členy Klubu přátel sovětského filmu. Průkazy jsou dosud v prodeji na pobočkách SČSP a v pokladně kina.

31. 10.—3. 11. PENÍZE TĚCH DRUHÝCH
Francouzský film. Jean Luis Trintignant v roli oběti a svědka velkého bankovního podvodu. Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení v 17 a v 19.30 hodin.

Představení pro děti — každou sobotu v 15 hodin

4. října BÍLÝ TESÁK
Film SSSR. Podle povídky J. Londona.

11. října KAPITÁN KORDA
Český film. O chlapci, který měl dvě maminky a dva táty.

18. října NEPOSEDA
Film SSSR. Příběhy neposedného štěňátka.

25. října KAPITÁNI MODRÉ LAGUNY
Film SSSR. Skupina chlapců odhaluje síť pašeráků.

1. listopadu ZBOJNÍK JURKO
Nová dobrodružství Jury Jánošíka ve slovenském animovaném filmu.

Představení pro mládež — každou neděli ve 14.30 hodin

5. října BRONTOSAURUS
Český film režisérky Věry Plívové-Šimkové.

12. října MALÝ UNAVENÝ JOE
Italský film. Terence Hill a Bud Spencer v komediálním westernu z Divokého Západu.

19. října VŮNĚ CIBULE
Italský film. Westernová dobrodružství mírumilovného pěstitele cibule.

26. října V PRACHU HVĚZD
Film NDR. Setkání kosmonautů s podivnými obyvateli neznámé planety. V hlavní roli Jana Brejchová.

2. listopadu ÚTĚK ZE ŠIBENICE
Mexický film. Dobrodružná cesta šesti mužů, kteří prchali před zákonem.

★

KINO DRAHOTUŠE

1. 10 v 19.00 NEVYKLÁNĚJTE SE Z OKEN
Jugoslávský film o snech a nadějích, které ztroskotaly hned na začátku. Film je mládeži nepřístupný.

3. 10. v 19.00 CESTA RAJSKÉ SMRTI
5. 10. v 19.00 Italský film. Dramatický souboj s pašeráckým gangem. Film je mládeži nepřístupný.

5. 10. v 16.30 MUZIKA PRO DVA
Český film. Smích pro všechny ze starých nicméně věčně mladých veseloher. Film je mládeži přístupný.

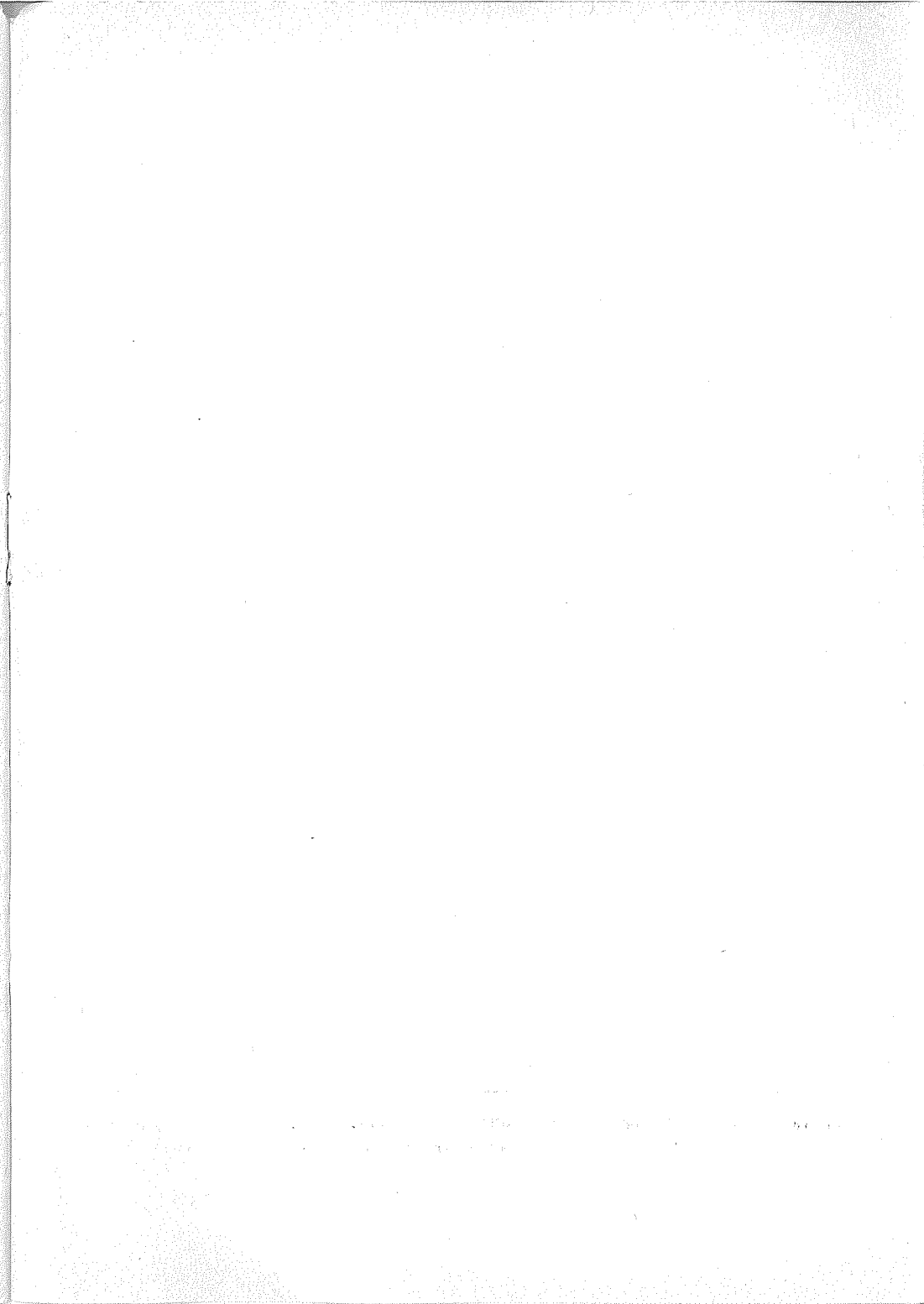
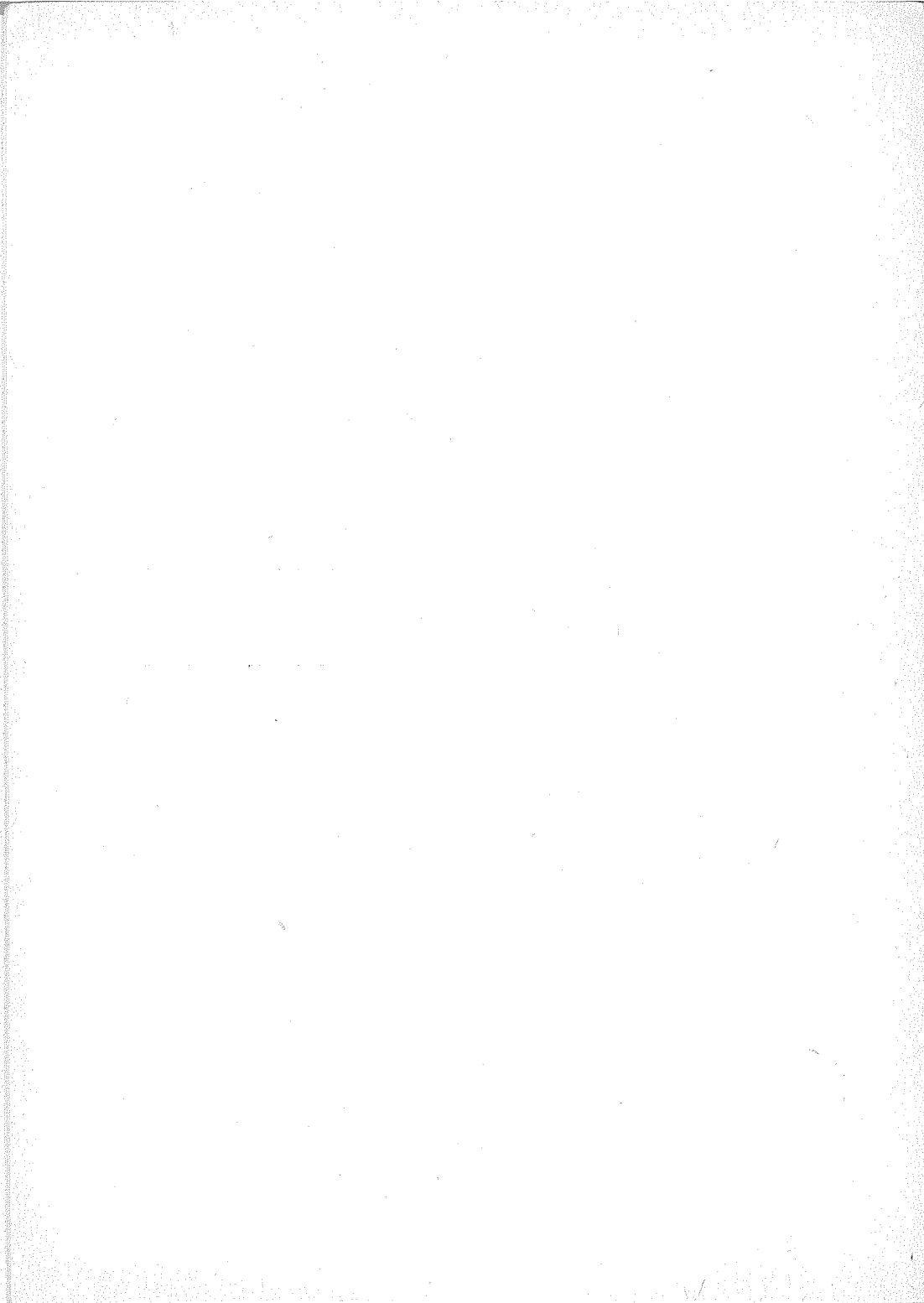
8. 10. v 19.00 NEVINNÍ SE ŠPINAVÝMA RUKAMA
Francouzský film s Romy Schneiderovou v hlavní roli. Mládeži do 18 let nepřístupno.

10. 10. v 19.00 ŽENA PRO TŘI MUŽE
12. 10. v 19.00 Český film. Humorný příběh režiséra J. Papouška. Film je mládeži nepřístupný.

-
12. 10. v 16.30 NÁVRAT RŮŽOVÉHO PANTERA
Anglický film. Komisař Clouseau opět na stopě. Film je mládeži přístupný.
-
15. 10. v 19.00 MUŽSKÉ HRY
Film SSSR. Dramatický zápas o prestiž ve sportu i v osobním životě. Film je mládeži přístupný.
-
17. 10. v 19.00 DVOJČATA
19. 10. v 16.30 Film USA. Bláznivá komedie o dvou bratřích a ztraceném dědictví. V hlavních rolích Marty Feldman a Michael York. Film je mládeži nepřístupný.
-
19. 10. v 19.00 MUŽ V KAMIÓNU
Vzrušující příběh ze současné Ameriky. Film USA. Film je mládeži nepřístupný.
-
22. 10. v 19.00 HORDUBAL
Český film. Baladický příběh lásky, nenávisti a žárlivosti na motivy románu K. Čapka. Film je mládeži nepřístupný.
-
24. 10. v 19.00 BLÁZNI ZE STADIÓNU
26. 10. v 16.30 Francouzský film. Jak čtyři muzikanti porazili soka v lásce, a v 19.00 ale nevěstu nevyhráli. Film je mládeži přístupný.
-
29. 10. v 19.00 KRASAVCI A BLÁZNI
Maďarský film. O mužích s píšťalkou, praporkem a se žlutou kartou. Film je mládeži nepřístupný.
-
31. 10. v 19.00 SMRT DAREBÁKA
2. 11. v 19.00 Francouzský film. Dramatický příběh muže, který hledal vraha svého přítele. Film je mládeži nepřístupný.
-
2. 11. v 16.30 PÍSEŇ PRO RAFAELA
Španělský film. Medailón nejlepšího španělského zpěváka populární hudby. Film je mládeži přístupný.
-

Představení pro děti a mládež — každou neděli ve 14 hodin

5. října BILÝ TESÁK
Film SSSR. Podle povídky J. Londona
-
12. října GULLIVEROVY CESTY
Anglický film. Neobyčejná dobrodružství známého hrdiny románu J. Swifta.
-
19. října MODRÝ PTÁK
Film SSSR—USA. O dvou dětech, které se vydaly hledat ptáka přinášejícího štěstí.
-
26. října KAPITÁNI MODRÉ LAGUNY
Film SSSR. Skupina chlapců odhaluje síť pašeráků.
-
2. listopadu MICHAELA VE SNĚŽNÉM ZÁMKU
Rumunské barevné pásmo.
-

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplíc n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc.